

[Finansministeren.]

som er bestemt til at skulle gå til folkepension. Når mit parti og jeg er gået med til en ordning med et særskilt folkepensionsbidrag, må det i udpræget grad betragtes som et forhandlingsgrundlag; det må betragtes som et tilbud til det konservative folkeparti og venstre, idet vi har forstået de to partiers standpunkt således, at de lagde megen vægt på, at man opkrævede et særligt bidrag til sikring af udgifterne ved folkepension. Hvis dette ikke skulle være tilfældet, var det rart at få det frem her under debatten.

Det andet punkt, som det ærede medlem nævnte, var en påpegning af det uheldige i, at man måtte opstille en særlig overskudsbudgettering for folkepensionen alene, altså måtte opkræve et større bidrag, end hvad der var nødvendigt til dækning af folkepensionsudgifterne, for derigennem at afbalancere den øjeblikkelige virkning på opsparingen, som lovforslagets gennemførelse vil medføre. Det ærede medlem gik ud fra, at langt den største del af folkepensionsydelse ville blive forbrugt, ja, det ærede medlem gik øjensynlig ud fra, at alle 100 pct. vil blive forbrugt. Det er jeg ikke ganske sikker på. Jeg kan være enig med det ærede medlem i, at en meget væsentlig del vil blive forbrugt; men vi må ikke glemme, at en række af de borgere, som vil modtage folkepensionsydelsen, i øjeblikket vel nok bruger af deres kapital, således at det begreb, som er døbt nedsparring, måske vil kunne formindskes noget.

Så er der spørgsmålet om, hvor meget folkepensionsbidraget af den grund skal være større end udbetalingen. Ifølge lovforslaget er der en speciel overbudgettering på 20—30 mill. kr., og det mener jeg er tilstrækkeligt; for det er ikke rigtigt, som det ærede medlem siger, at en væsentlig del af folkepensionsbidraget betales af de større indkomster. Jeg ved ikke, hvor man skal sætte grænsen mellem små og store indtægter, men sætter vi den ved en snes tusind kroner, er det højst en halv snes procent af folkepensionsbidraget, der betales af store indkomster, så der er ikke den væsentlige overflytning, som det ærede medlem var inde på, og derfor vil opkrævningen af folkepensionsbidraget ikke betyde den væsentlige nedgang i opsparingen,

som det ærede medlem er tilbøjelig til at antage. Jeg er imidlertid enig med det ærede medlem i, at det kan være vanskeligt at foretage sådan en speciel overbudgettering. Det ærede medlem var jo inde på, at det måtte i hvert fald ikke medføre, at man af den grund i år eller i de nærmest kommende år, hvor vi alle ønsker et større overskud på statens budget, slækker på dette overskud. Der er vi fuldstændig enige. Det ville dog sikkert være lettere at undgå dette, hvis man ikke havde denne specielle dækning, for det, vi må sigte på, er naturligvis det samlede overskud på statsbudgettet.

Det ærede medlem har altså efter min mening ikke kunnet påvise, at den måde, vi finansierer på, rent øjeblikkelig vil svække opsparingen. Derimod kunne man jo nok spørge: Vil man på længere sigt få en nedgang i opsparingen? Ja, efter det ærede medlems mening behøver man ikke at spørge, han er øjensynlig meget overbevist herom. En gang imellem siger det ærede medlem, at vi andre er lidt for agitatoriske. Jeg synes næsten, det ærede medlem er noget ensidig i sine betragtninger over, hvorledes folkepensioneringen vil påvirke opsparingen på længere sigt. Jeg synes, vi må slå fast, at vi ikke ved noget herom. Der kan fremføres argumenter for og imod. Det ærede medlem har her fremført forskellige argumenter for, at opsparingen vil blive svækket. Jeg skal prøve at anføre et par argumenter, der kan trække den anden vej.

Man kan for det første spørge: Har vi nogen erfaring for, at folk, der i øjeblikket har en pensionsordning, det kan være tjenestemænd eller privatpensionister, udover pensionsordningen opsparer mindre end andre grupper af befolkningen, som iøvrigt indtægtsmæssigt er nogenlunde lige stillede? Jeg indrømmer, at det ud af de statistiske oplysninger, der foreligger — der er særlig indkomststatistik opgjort på grund af selvangivelser — er svært at besvare dette spørgsmål entydigt, men meget tyder ikke på det, hvis man ser på formuleringerne, der er noget større hos dem, der har pensionsordning, end hos andre indkomstgrupper af tilsvarende karakter.

Hertil kan naturligvis siges: ja, men de mennesker, der søger en fast stilling med pensionsret, er også folk, der iøvrigt har en